

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913202569
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:6913202569.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Secapital S. á. r. L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovevodstvo, IČO: B 108305, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti žalovanej D. X., V.. XX. X. XXXX, trvale bytom K. R., Y.. Š. XXX/ X, o zaplatenie 522,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 268 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 268 eur od 17. 5. 2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 28. 2. 2013, postúpenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 8. 2013, sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a. s.) domáhal voči žalovanej zaplatenia 522,10 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 17. 5. 2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 21. 5. 2009 zmluvu o pôžičke číslo 7055885, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 936 eur, ktorú sa zaviazala žalovaná splatiť v 24 splátkach vo výške 39 eur. Doposiaľ žalovaná uhradila 432 eur. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 6. 5. 2010 ju vyzval na okamžitú úhradu všetkých splátok.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 1. 7. 2013, žalobca uviedol, že žalovaná mala zaplatiť spolu 878,87 eura, zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky v sume 75,23 eura, ktorú si dohodli vo všeobecných obchodných podmienkach.

Uznesením zo dňa 21. 11. 2014, č. k. 10C/211/2013-48, súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a. s. z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Secapital S. á.r. L., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17. 3. 2013.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 5. 2015, č. k. 10C/211/2013-66, ktorým žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal, z dôvodu nepreukázania platného dojednania zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovanou. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. 11. 2015, č. k. 9Co/725/2015-81, rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že v prejednávanej veci je zrejmé,

že žalovaná začala čerpať úver, t. j. akceptovala nový návrh žalobcu, pričom tak neurobila mlčky alebo nečinnosťou, ale komisívne, čo možno charakterizovať ako prijatie návrhu žalovanou. Zmluva nebola uzavretá v písomnej forme a neobsahovala všetky náležitosti, ktoré ukladalo ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Záonné ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zhojuje nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, ak spotrebiteľ úver začal čerpať, čo sa v danom prípade stalo. Vo veci je zrejmé aj to, že aj pri nesplnení podmienok podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, treba vychádzať zo skutočností, aké má na mysli ustanovenie § 4 ods. 3 citovaného zákona. Žalovanej spotrebiteľke bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľka ho začala čerpať. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) - j), k), l) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéhoto stavu nie je teda možné žalobcovi priznať úroky, či poplatky. Uložil prvostupňovému súdu, aby vec posúdil v zmysle uvedeného právneho názoru a vysporiadal sa s ustanovením § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariaďoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 15. 1. 2016, č. k. 10C/211/2013-86, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 20. 1. 2016, zveseným z úradnej tabule súdu dňa 26. 2. 2016, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o poskytnutí pôžičky číslo 7055885, vrátane podmienok k zmluve, predžalobnej upomienky, poštovej doručenky, zmluvy o postúpení pohľadávok vrátane prílohy k zmluve, prehľadu splátok a úhrad, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná dňa 14. 5. 2009 navrhla obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. uzavrieť zmluvu o pôžičke vo výške 1400 eur, so splatnosťou 24 mesiacov. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. dňa 21. 5. 2009 schválila pôžičku o výške 700 eur, so splatnosťou v 24 splátkach vo výške 39 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 33,98 % a s priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov 40,61 %. Podľa čl. VII. zmluvy, výška RPMN je uvedená v podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaná uhradila na právnomu predchodcovi žalobcu spolu 432 eur. Dňa 6. 5. 2010 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu celého poskytnutého úveru v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Uvedenú výzvu žalovaná prevzala dňa 13. 5. 2010.

Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 17. 3. 2013, postúpila obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. žalovanú pohľadávku na žalobcu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o SÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o SÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba F. A. P. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. V súlade s ustanovením § 226 Občianskeho súdneho poriadku bol súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vyjadreným v uznesení zo dňa 30. 11. 2015, ktorým bol rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 25. 5. 2015 zrušený. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalovaná dňa 14. 5. 2009 požiadala právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie pôžičky vo výške 1400 eur. Právny predchodca žalobcu dňa 21. 5. 2009 schválil poskytnutie pôžičky žalovanej vo výške 700 eur. Žalovaná čerpala úver v celkovej výške 700 eur, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým bol súd v ďalšom konaní viazaný, žalovaná akceptovala nový návrh žalobcu, pričom tak neurobila mlčky alebo nečinnosťou, ale komisiívne, čo možno charakterizovať ako prijatie návrhu žalovanou. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o SÚ zhojuje nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, ak spotrebiteľ úver začal čerpať, čo sa v danom prípade stalo, keďže žalovaná čerpala úver v celkovej výške 700 eur. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľom tak bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, ktorá, vzhľadom na svoj obsah, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Súd následne skúmal, v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, či uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti stanovené v § 4 ods. 2 zákona o SÚ. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o SÚ, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, absenciu ktorého ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o SÚ sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Podľa údajov v zmluve o poskytnutí pôžičky v čl. VII., výška ročnej percentuálnej miery nákladov je uvedená v podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Uvedené podmienky však nepredstavujú individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov musí byť dojednaná účastníkmi zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako povinná náležitosť zmluvy o úvere priamo v zmluve o úvere, k čomu v predmetnom prípade nedošlo. Podmienky zmluvy o poskytnutí pôžičky (všeobecné obchodné podmienky) predstavujú len dojednania všeobecnej a vysvetľujúcej povahy, nepredstavujú však dojednania podstatných náležitostí zmluvy. Dojednanie podstatnej náležitosti zmluvy v obchodných podmienkach nespĺňa náležitosti individuálneho zmluvného dojednania. Z uvedeného dôvodu nebola platne dojednaná ročná percentuálna miera nákladov, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako tak v zmluve absentovali povinné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona o SÚ, a to údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, absencia ktorých má taktiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Údaj o konečnej splatnosti úveru uvedený formou „24 mesiacov“, nepredstavuje dojednanie o konečnej splatnosti úveru, ktoré má významnú funkciu vo vzťahu ku spotrebiteľovi, ktorému umožňuje nadobudnúť vedomosť dokedy, t. j. do akého konkrétneho dátumu, si musí plniť svoju povinnosť splácať dojednané splátky dlhu. V zmluve absentovalo aj dojednanie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov, nakoľko splátka dlhu v zmluve nie je na uvedené položky rozlíšená a spotrebiteľ tak nemá vedomosť, aký dlh veriteľovi splátkou plní. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi prislúchalo len právo na vrátenie nezaplatenej sumy istiny úveru. Nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver v celkovej výške 700 eur a žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu spolu 432 eur, čo nebolo medzi účastníkmi konania sporné, súd priznal žalobcovi len právo na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým a uhradeným úverom, t. j. 268 eur a v zostávajúcej časti podanú žalobu zamietol. Súd zamietol žalobu aj v časti zmluvnej pokuty (ktorá tvorila, podľa doplnenia žaloby zo dňa 26. 6. 2013, súčasť žalovanej sumy) nakoľko nemal preukázané jej platné dojednanie. Zmluvná pokuta, ako prostriedok na zabezpečenie splnenia záväzku, musí byť dojednaná písomne, a to pod sankciou neplatnosti. Žalobca v konaní nepreukázal, že zmluvná pokuta bola dojednaná písomne. Jej výška bola uvedená len v úverových zmluvných podmienkach, ktoré síce, podľa úverovej zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, avšak nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka, preto je uvedené dojednanie neplatné. Navyše,

dojednanie zmluvnej pokuty v úverových zmluvných podmienkach je aj v rozpore s dobrými mravmi. Všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby ustanovenie o zmluvnej pokute, ktoré postihuje spotrebiteľa sankciou, ktorá je pre neho nevýhodná, bolo zahrnuté len vo všeobecných obchodných podmienkach, spísaných drobným písmom, kde uvedená sankcia môže pozornosť spotrebiteľa uniknúť. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby dodávateľ vo všeobecných obchodných podmienkach formuloval dojednania, ktoré majú závažný dopad na práva spotrebiteľa, najmä v jeho majetkovej sfére, ktorým nepochybne ustanovenie o zmluvnej pokute je.

Keďže žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške 9 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, a to zo sumy priznanej istiny, t. j. 268 eur od 17. 5. 2010, keďže žalovaná prevzala výzvu, ktorou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru dňa 13. 5. 2010, teda k splatnosti úveru došlo uplynutím 3-dňovej lehoty, t. j. 16. 5. 2010 a dňom nasledujúcim sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní bol rovnaký, keďže žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 268 eur a žalovaná v časti o zaplatenie 254,10 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o p o d a ť** odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.